
взагалі поле має бути з ячменем але сніг досі
тане як міраж у пустелі. чи взагалі – житті
я тут виросла надіючись: хтось попросить
та просили – як стає зрозуміло – все не ті
наче кава недорога розчиняєшся під напливом води
упізнавши лиш профілі яблунь – тому що часто
бачила. як дзвінка уночі – Боже не доведи
самоти мов у грі непотрібної масті
але ніч покотилась попелюшкою на гарбузі:
із вікна добре видно усю марноту амбіцій
і коли щось і тисне на тебе – то лише черевик на нозі
що беру. беру. аби зустріться

18.03.12

де буває холодно там і жарко повинно
хвилі били поклони шарудівши літом своїм
можна гризти інжир вилити кольорові вина
і хреститись із переляку на шторм чи на грім
можна бачити більше в нових сорочках і штанях
у жовтавому присмерку різних породних листь
та нудьга

як муха у павутинні сланих
мною привітів які ти ловив колись
уже осінь підходить і скидає свої сандалі
бо вони не те щоб тисли але нових
починає кортіти наче оку широких далей
і корабликів
і капітанів на них

12.08.12

цегли облупленої абстракції перед сні
закутали синиці у біле й колюче
вівці із вулиць зібрали тобі – жени
їх на простір гірчичний не полюючи
на шляху на адреси. під хруст кори
ти вбиваєш у землю сліди отари
віддавай овець Богу – собі не бери
і без тебе достатньо набрали
а вернеш назад як вертає з відпливу вода
як у ребрах душа пастуша заколе
впізнаєш домівку по цеглі що випада
впізнаєш себе за болем

3.12.12

помахаю тобі – мій привіт долетить
закуйовдженим загнаним звіром
площина – кількість точок. столи –
ложки мінімум дві. повіриш
в існування нашого столу? твоя вітальня
паралельна моїй – окремо: молоко і глек
тож наш дім – як і зрештою стіл – нереальний
ти евкліда читав? почитай. він був грек
і цю тему закрив. хоч історія бреше
геометрія – ні. тож усе пропало
це закони. це правда. від цього легше
має стати
легше.
правда стало?

18.03.13